

Sygn. akt II Ka 264/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

22 października 2021 r.

Sąd Okręgowy w Koninie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: sędzia Robert Rafał Kwieciński

Protokolant: sekr. sąd. Milena Biegniewska

po rozpoznaniu w dniu 22 października 2021 r.

sprawy **K. F.**

oskarżonej z art. 217§1 k.k.

z oskarżenia prywatnego A. K.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżoną

od wyroku Sądu Rejonowego w Kole

z dnia 11 czerwca 2021 r. sygn. akt II K 33/20

I. Utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok.

II. Zwalnia oskarżoną w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

Robert Rafał Kwieciński

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 264/21
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1CZĘŚĆ WSTĘPNA		

o.11.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Kole z dnia 11 czerwca 2021r., sygn. akt II K 33/20

0.11.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.11.3. Granice zaskarżenia**0.11.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia**

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.11.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#

art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w

	zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.11.4. Wnioski

#	uchylenie	#	Zmiana
---	-----------	---	--------

1Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.12.1. Ustalenie faktów

0.12.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.12.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.12.2. Ocena dowodów

0.12.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiężle o powodach uznania dowodu

0.12.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiężle o powodach nieuwzględnienia dowodu

1STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>Bezpodstawne uznanie winną spowodowania obrażeń ciała u A. K. w sytuacji gdy nawet oskarżona go nie dotknęła i na pewno nie spowodowała u niego żadnych obrażeń ciała, natomiast dołączone do akt nagranie takiej okoliczności nie potwierdza, a jedynie widać, że gestykułuje rękoma i nie widać aby uderzyła A. K.. Oskarżyciel posiłkowy gdyby został przez oskarżoną uderzony zgłosiłby to na pewno pani kurator do protokołu, która ona wówczas sporządzała i poinformowałaby policjantów, którzy przybyli na interwencję w czasie przedmiotowego kontaktu i jakoby już po spowodowania obrażeń ciała u oskarżyciela. Oskarżyciel posiłkowy nikomu nie zgłosił uderzenia i spowodowania obrażeń ciała, ponieważ oskarżona go nie uderzyła. W zaświadczeniach przedłożonych przez oskarżyciela posiłkowego wpisane jest głębokie uszkodzenie naskórka o wymiarach 35mmx25mm oraz widoczny siniec, które na pewno nie mogły powstać w wyniku jednorazowego uderzenia otwartą dłonią oskarżonej w czasie gestykulacji dłonią. Zresztą oskarżyciel posiłkowy nie umiał wskazać w jaki sposób oskarżona miała uderzyć jego i jak dokładnie powstały przedstawione przez niego w zaświadczeniu obrażenia ciała. Z dołączonego do akt nagrania z dnia zdarzenia, co wynika z dołączonego do apelacji screenu z tego nagrania, powstałego już po zdarzeniu objętym aktem oskarżenia, widać, że A. K. nie</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>

	<p>ma żadnych obrażeń ciała na lewej dłoni. Okoliczność, że to nagranie z siedzącym przy stole oskarżycielem jest z dnia zdarzenia oraz już po zdarzeniu objętym aktem oskarżenia, wynika z załączonej do apelacji notatki kuratora z tego dnia. Do końca pobytu w mieszkaniu, oskarżyciel nie doznał żadnych obrażeń ciała i na żadne obrażenia ciała oskarżyciel się nie skarżył. Mogły one powstać w najróżniejszych czynnościach dnia codziennego poprzez zadrapanie o jakąkolwiek twarda i ostra krawędź, ale po opuszczeniu mieszkania rodziców oskarżonej. Oskarżenie A. K. wobec oskarżonej jest wynikiem odwetu za to, że oskarżona złożyła zawiadomienie o długotrwałym nękanii przez niego w wyniku czego został wywiedziony akt oskarżenia a sprawa aktualnie toczy się przed Sądem Rejonowym w Słupcy o sygn. akt II K 91/20. Tym samym zachodzi konieczność szczególnej wnikliwości w rozpoznaniu sprawy a nie opieraniu się na domysłach zwłaszcza, że przedmiotowego dnia oskarżona nie uderzyła oskarżyciela posiłkowego oraz przedstawione przez A. K. nagranie nie przedstawia, aby oskarżona uderzyła oskarżyciela posiłkowego a tym bardziej spowodowała wskazane przez niego w zaświadczeniach obrażenia ciała.</p>	
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
Sąd odwoławczy w toku kontroli apelacyjnej nie dopatrył się uchybień w ocenie dowodów, którą przeprowadził Sąd I instancji. Ocena dowodów przeprowadzonych w toku postępowania pozostaje pod ochroną prawa procesowego (art.		

7 k.p.k.), gdyż została poprzedzona ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy (art. 410 k.p.k.) i to w sposób podyktowany obowiązkiem dochodzenia prawdy (art. 2 § 2 k.p.k.). Sąd wydał wyrok na podstawie analizy całokształtu ujawnionych w toku postępowania okoliczności, mających znaczenie dla przedmiotowego rozstrzygnięcia, wobec czego ocena zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie uchybia treści art. 410 k.p.k.

Wbrew twierdzeniom skarżącej – zdaniem Sądu Odwoławczego – Sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń w zakresie sprawstwa oskarżonej K. F..

Nie można zgodzić się ze skarżącą, iż na dołączonym nagraniu nie widać, aby uderzyła ona A. K., jest to jedynie jej ocena tego dowodu, odmienna od dokonanej przez sąd meriti. Dowód ten prawidłowo ocenił Sąd I instancji. Na nagraniu tym ponad wszelką wątpliwość widać jak oskarżona wykonuje intensywny ruch ręką w kierunku nagrywającego A. K. a ruch ten kończy się wyraźnym odgłosem uderzenia. Nie budzi zatem wątpliwości Sądu, iż do uderzenia przez oskarżoną osoby A. K. doszło. Tym samym jako wiarygodne należało uznać zeznania samego pokrzywdzonego, bowiem poparte zostały właśnie przedmiotowym nagraniem.

Sprawstwa oskarżonej w żaden sposób nie neguje okoliczność, iż pokrzywdzony nie zgłosił zaistniałej sytuacji tak kuratorowi, jak i interweniującej policji. Podkreślić należy, iż zdarzenie miało bardzo nagły i intensywny przebieg, w związku z czym wytłumaczalne

jest niezauważenie przez choćby kuratora całego jego przebiegu. Zauważyć również należy, iż kurator nie tylko czuwał nad przebiegiem zdarzenia, ale także na bieżąco sporządzał protokół opisujący sytuację w mieszkaniu rodziców oskarżonej, co również mogło zaburzać obserwację.

Ponadto zauważyć należy, iż pokrzywdzony niezwłocznie po zakończeniu spotkania, jeszcze tego samego dnia udał się do przychodni, gdzie został zbadany przez lekarza i otrzymał stosowną obdukcję. Już w trakcie tej wizyty wskazywał na okoliczności w jakich powstały opisane obrażenia ciała.

Wobec powyższego zarzuty skarżącej stanowią jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami Sądu orzekającego.

Wniosek

Zmiana zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie oskarżonej od popełnienia zarzucanego jej czynu

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

Sąd odwoławczy nie podzielił zarzutów zawartych w apelacji skarżącej i nie znalazł przy tym uchybień podlegających uwzględnieniu z urzędu i powodujących konieczność zmiany bądź uchylecia zaskarżonego rozstrzygnięcia.

1OKOLICZNOŚCI	PODLEGAJĄCE	
UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
Zwiąże o powodach uwzględnienia okoliczności		
1ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO		
0.15.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji		
		Przedmiot utrzymania w mocy
0.1Wina i sprawstwo oskarżonej.		
Zwiąże o powodach utrzymania w mocy		
Sprawstwo oskarżonej i wina w świetle zgromadzonych w sprawie dowodów i prawidłowo ustalonego stanu faktycznego nie budzi wątpliwości Sądu odwoławczego. Oskarżona swoim zachowaniem wypełniła wszystkie znamiona opisanego w wyroku czynu		
0.15.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji		
0.0.11.		Przedmiot i zakres zmiany
Zwiąże o powodach zmiany		

0.1		
0.15.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylecia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylecia		

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwiąże o powodach uchylenia		
0.15.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
0.15.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
1 Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
2.	O kosztach postępowania odwoławczego Sąd orzekł na podstawie art. 624§1 k.p.k. zwalniając oskarżoną w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za to postępowanie.

1PODPIS

Robert Rafał Kwieciński